

Salm 23

1 El Senyor és el meu pastor:
no em manca res.
2 Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua,
3 i allí em retorna.
Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom;
4 ni que passi per la vall tenebrosa,
no tinc por de cap mal.
Tu, Senyor, ets vora meu:
la teva vara i el teu bastó
em donen confiança.
5 Davant meu pares taula tu mateix
enfront dels enemics;
m'has ungit el cap amb perfums,
omples a vessar la meva copa.
6 Ben cert, tota la vida m'acompanyen
la teva bondat i el teu amor.
I viuré anys i més anys
a la casa del Senyor.

1 Pere 2, 19-25

19 Perquè és bo d'aguantar un tracte injust quan es fa per amor a Déu. 20 En efecte, què té de gloriós suportar un càstig corporal si heu comès una falta? En canvi, si després d'obrar bé heu de sofrir i ho suporteu amb paciència, això és agradable als ulls de Déu.
21 Aquesta és la vocació que heu rebut, ja que també Crist va patir per vosaltres: així us deixava un exemple perquè seguís les seves petjades.
22 Ell no va cometre pecat ni va tenir mai als llavis la perfídia.
23 Quan l'insultaven, no tornava l'insult; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa al qui judica amb justícia.
24 Ell mateix va portar els nostres pecats en el seu cos sobre el patíbul, perquè, morts als pecats, visquéssim com a justos. Ell, amb les seves ferides, us curava.
25 Tots anàveu esgarriats com ovelles disperses, però ara heu tornat al vostre pastor i guardià.

Fets 2, 42-47

42 Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. 43 Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte. 44 Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; 45 venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú.

46 Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. 47 Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació.

Joan 10, 1-10

1 »Us ho ben asseguro: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre i un bandoler. 2 El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: 3 a ell, el guarda li obre la porta, i les ovelles escolten la seva veu; crida les que són seves, cada una pel seu nom, i les fa sortir. 4 Quan les té totes a fora, camina al seu davant, i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. 5 Però si és un estrany, en comptes de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.

6 Jesús els va proposar aquesta comparació, però ells no van entendre de què els parlava. 7 Per això Jesús continuà:

--Us ho ben asseguro: jo sóc la porta de les ovelles. 8 Tots els qui han vingut abans de mi eren lladres i bandolers, però les ovelles no se'ls escoltaven. 9 Jo sóc la porta: els qui entrin per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. 10 El lladre només ve per robar, matar i fer destrossa; jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.